

حُلیہ شریف رسول مقبول

صلی اللہ علیہ وسلم

مع
ہدایت نامہ

مصنفہ حضرت مولوی محمد محبوب عالم صاحب مدرسہ ملیہ سولہ بولانی

بفرمان قاضی محمد عبد اللطیف صاحب سولہ بولانی
سجادہ نشین سولہ بولانی ضلع جھڑ

ناشر:

مفتی محمد زبیر خلیفہ مومن مسجد بجا بھٹو لاہور

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِیْمِ

حلیہ مبارک آل محبوب حق تبارک

ہزاراں شکر الاتق ہے خدا نوں
رسول اللہ نوں لکھ لکھ تسلیماں
جویں حلیہ مبارک لکھیا پاواں
جو تا مشتاق صورت احمدی دے
تمامی عضو جویں جویں لکھ گذرساں
نبی دے حقنے اعضا نقش عالی
نہ مکے جے کر ان سبھناں دی تفسیر
نبی دے چلے دا جو شان پایا
زباں میری ہاں اُس دے تھیں عاجز

کتیا جس پید احمد مصطفیٰ نوں
شکر مصری تھیں حسدیں مٹھیاں باں
میں ستر پیراں تا کر لکھ دکھاواں
کرن دیکھ اسنوں روشن اپنے دیدے
میں نالو نال معجزے ذکر کرساں
سبھے پر معجزہ کوئی نہ خالی
قد مطلب اشاعت کرساں تقریر
تبرک میں جو کجہ اُسدا آیا
قلم میری نشان اُس دے تھیں عاجز

بیا ساقی پلا وہ فیض دا جام
میرا کم ہو مراقبے وچ سر انجام

تیری صورت مبارک نظر آوے قلم میری برابر لکھ دکھاوے
بیان اس مبارک و موعے عنبر لوبے و گوشت باہوش انحضرت

معجزات آئنا

نبی دا گول وڈا سرِ معظم خزانہ عقل دا پرست تھیں عظم
خدا اس سرے وچ کل عقل پایا مگر دنیا تھیں عقبت داسویا

معجزہ

بدل اک سائبان اوپر سی سہذا حرارت شمس دی کوہوں بچاؤ

معجزہ دیگر

پھیر و اوں سر دا ادب کے دے نہ اُدھے وچ ہوا اتوں گزے

معجزہ دیگر

رکھن سجدے جن حیوان سارے ملاکھاں اپنے سر سرتوں وارے
بہت باریک نے لفاف ال کالے کٹو دا تیل لا اُلفت سے پارے

عادت یا سعادت

پھیرن کنگھی تے چمکے روشنائی سچی طرفوں اول کر دے صفائی
نہ سدھے بہت ناں پیچ بہتے کناں تے موڈھیاں تنک رہن پیتے

ہمیشہ رکھے سر دے ال سارے مُنائے حج ادا کر ادا دوائے
دے تے اصحاباں نوں خود کر کے تقسیم لئی برکت رکھے جس بن مال تعظیم

معجزہ دیگر

کہے خالد میں سیتے ٹوپی اندر طفیل اُس دی فتح ہوئے تیسر

معجزہ دیگر

مبارک کان پورے درمیانے سُنن اسرار ربانی دے معنے

معجزہ دیگر

نہ سُندے لغو غیبت باتاں خفا ہوں جو بولے وا ہیماں

معجزہ دیگر

کناں وچ بھید وحی اللہ دے پاؤں خزانے سر دے اندر رکھ چھپاؤں

معجزہ دیگر

سُنن دُور وں جو ہوں خفیہ گلاں کرے کوئی ہوئی توڑے وچ محلاں

معجزہ دیگر

درختاں ویاں تھیں سندے سلاں سمجھ دے بھی حیواناں دی کلاماں

ستے بیٹھے سُنن اسماناں دے راز قلم والوچ پر بھی سُندے آواز

بیان پیشانی نودانی و چشمان حق نگران و دہان دندان و
زبان مع معجزات ایشان

کشادہ صاف پیغمبر و امتحا دے جو نہ مکر صفا چاندی و انوار
نہ پاوے دل کدی اندر پیشانی مگر اک رگ ہوئے ظاہر نشان

معجزہ دیگر

جو اُس دے مُڑھکے و قطرہ لگاوے عجب اُس تھیں سدا خوشبوئی آوے
جو ہیں چھکیاں کماناں ڈنگے ابرو ملے ہوئے سیاہ بار یک تر مو
تے وت موٹیاں چشماں کشادہ ہے ہر وقت و چ سرمد آمادہ
موٹے آنے ذرا سُرخ دواے چٹے چٹے تے کالے بہت کلا
لمیں گوشے تے پلکان صاف کشیدہ دس اکھیں تے پاواں نور دیدہ

عادت شریف

نگہ نیویں شرم دے نال باؤں کسے داعیب و کمین تے چھپاؤں
عشادے وقت سرمد دے عادت جدھر و کمین ہوئے حاصل سعادت

معجزہ

انہیرے جاننے و کمین برابر اکا پچھا اکو جیہ منور

معجزہ دیگر

اگھوڑے میٹھے ستے جاگدے بھی تیکن حاضر تے غائب نئیں مساوی

معجزہ دیگر

نظر جد آسماناں طرف لاون بہشتاں کے پتے بیٹھے بتاؤن
اچانک صاف پتلا شان عالی ہے ریش دی آلاش تھیں خالی

معجزہ

سونے چاندی دی بوبئی نوں پاؤ مگر دنیا دی خم شہو اس بھاوے
بنی دے گھر جے جو دے دم دینا کہے گھر تھیں نکالو جھبے مر دار
مینوں نا اُسدی گندی بوسما دے اوسے دینے فقیراں نوں دواوے
کسادہ وات جیوں یہا مناسب عقیقوں سُرخ اور تیلے دلوں لب

عادت شریف

رہن جاری ہمیشہ وچ ذکر دے حدیثاں وچ نصیحت و عظم کر دے
سنت ال اتلے لب کے کتروائے نہ سائے مئے تے ناسب ٹاپے

عادت شریف

سچے موتی لڑی نداندی لکے برابر پتے تے گل کر دے ہسکے

معجزہ

انہیری رات مچ جاں ہسے سرور دندان چوں ہون چکائے ظاہر

عادت شریف

کرن شیریں سخن تے جان پاؤں کدے اک لفظ نون و ہرا الاون

عادت شریف

تھمل تال تھوڑا تھوڑا بوے اول آخر سخن دا خوب کھوے

معجزہ

نبی وی جلیجہ وچ ایہ آبا اعجاز برابر دُور نیٹے سنئے آواز

معجزہ دیگر

دو با ایہ معجزہ جو کجہ تباوے کدی اوہ نکتہ سامع نا بھو لائے

معجزہ دیگر

نریجا بندہ جس ملے دا آوے اکوں سن نال اوہو بولی الاوے

معجزہ دیگر

چوتھاسی لب نہی اسنہ دی مٹھی پرایہ تاثیر کوثر وچ ناڈ مٹھی
جتھے ہو چشمہ کوڑا پانی کھارا ذرا لب سٹے مٹھا سوئے سارا

معجزہ دیگر

کسے ہوزحم یا اعضا شکستہ اکھیں دے درد تھیں یا نظر بستہ

معجزہ دیگر

اٹھو ہاں سانپ یا کسے ڈنگ پائے ذرا منہ دی تھی اُس جاگذاے
نہ دسے جاندی او غلت بیماری شفا فی الفور حاصل ہووے ساری

معجزہ دیگر

بھوکے لڑکے دمنے جان جی پاپون پلاں مریج بکھہ پاپس اسدی نجاون

معجزہ دیگر

ایویں سووے جے تھوڑا روٹی لاون تری منہ دی لگا برکت دھاون

معجزہ دیگر

قدر حاجت تھیں گھٹ سووٹنا جو آیا دوا لے لب لگائی تے ودھایا
اگے اک آندے وا قدر آما ہو یا پھر عالی تو لے پایا لاہ
نبی دے معجزے میں کیا تباواں نہ آسماناں دے تارے گننے پاواں
بایں آفتاب عالم تاب یعنی چہر منور آنجنات و تصویر گردن مبارک معجزات
کہے اصحاب اکدن جو پدویں رات نبی ٹٹھایں چنے ول محاذات

کدی میں چہرہ پیغمبر داتا گھانا
کدے تپت چن دی طریٹ نکھال
معجزہ دیگر

اوڑکا ایہو نکھیرا ہو گیا خوب
نبی دا حسن غالب چاند مغلوب
او چہرہ نور دے شعلے اُبھارے
عجب گوشت بھرے خسارے سارے
گلابی رنگ گندم گوں سنہری
سفیدی نال سُرخ مومج ماری
معجزہ دیگر

چٹا چہرہ تے سُرخ کدھے لاناں
چلن تائیں تے روشن ہوناں
معجزہ دیگر

سنائی عائشہ اک ایہ عجبات
کھڑائی میں سوی وچ کالٹریات
رسول اللہ میہ کے گھرانہ آیا
لدھی سوئی بال روشن مکھ دکھایا
معجزہ دیگر

کرن منہ صاف جس مال دے نال
نہ سارے اسنوں آتش تیز ہر حال
سیاہ دابھری دا خط حلقہ مدور
نہ لمبیں تے نہ چھوٹی مٹھ برابر
چمکدے الہی سہجے بھاری دابھری
نہ پتلی تے نہ آہی بہت گہری
نبی اک وار منہ پایا خدایا
تو جبریلے دا چہرہ لکھ پر بنایا

خدا فرمایا پر اک وال تیرا انہاں سبھناں تھیں افضل ہے میرا

معجزہ

قیامت دن جان نہیے قدر ہو سی تیرا اک وال سایہ کھلوسی
 کسے گردن نبی جیہی نہ ڈٹھی جسے دند کھنڈ نالوں صاف چٹی
 بیان تصویر کیتف بازو و کھنڈست انگشت جمیع اعضا و معجزات آیت نہا
 روپیری جتہ سارا صاف سادہ موٹھے تے وال لیکن ناں زیادہ
 عجب گھٹ بھے تے گول بازو لمیں ہتھ دھوئیں نوچن زیر زانو
 تلی چٹی تے پر نرم اور کشادہ سخاوت و جوبدل تھیں زیادہ
 نبی جس چیز نوں چاہتھ لگاوے حرارت اک دی سنوں ناجلاوے

معجزہ دیگر

تنور اندر روٹی اک وار لائی رہی کچی اونویں ناگ پکانی
 دراز انگشتاں نازک نرم صافی قوی پنج تے وینی زور وافی

معجزہ دیگر

سلام اندر جنہوں نیچہ پھیراے سدا اُسدے ہتھوں خوشبوی آوے
 تلی بکرم ابر بہاری انگلیاں پنج نہراں فیض جاری

معجزہ دیگر

جنگل وچ تسلا لکھر ہویا بیتاب دتا انگشتاں چوں بھناں نوں اب

معجزہ دیگر

ذرا جاں حکم دی انگل بھنوائی دو کمرے چن ہویا اندر ہنوائی

معجزہ دیگر

کفاراں دل جو مٹی پھٹر وگائی ہوئے انہیں رہی ناکھج بینائی

معجزہ دیگر

وٹے وچ اس تھھے دے کلمہ ٹھہرے تھناں خشکاں نوں چوکر دودھ بڑے

بنی واسینہ رحمت دا خزینہ نکالیا چیسر باہر کبر و کینہ

نہ لوح محفوظ تھیں اوہ سینہ سی کم خدا پاں بھیلان اصدوق محکم

اندر اُسدے سی دل ستر الہی محیط عرش فرش باہشاہی

نبی دی پٹھ اور پر سچے نوں مائل خدا دی مہر ثابت سی مقابل

معجزہ

کیتی کس مہر دی جس نے زیارت بہشتی ہو گیا صاحب بشارت

اوجھیرا کس اوپر وال پردہ تے والا نڈے کلمہ نور اندر دا

و چون طاهر سویدن شعله نورانی قدراک آئندے دی سی نشانی
 دو با سبد جنبہ آہا والاں تمہیں صاف مگر اک خط سینے تمہیں کے کتاہات
 شکم آہا برابر نال سینے کہے جس ڈوٹھا نال اپنے یقینے

عادت شریف

عمر ساری گذری وچ عبادت پتھر پیٹے تے بخدا فے دی مات
 بسینہ تے پچھ چوڑا کرنازک مناسب جڑ آپس وچ مبارک

معجزہ

اکی تخم نال حضرت پچھ لگانے نصیحت و غلط لوکاں لوں سانڈے
 جدوں منبر اوپر کیتی جدائی رونا و پتھر غم غم تل تاثیر پانی
 کہے اعظم نبی دابول سی پاک پیتا اک شخص حاصل ہوا اور اک
 قدم سرور دے قائم وچ عبادت چلن اوڑے حبے ربی ارادت
 بلوری پٹیاں چاندی و انگ نمکین برابر قدم سدھے صاف روشن

معجزہ

پوے جس کھوہ پیراندی خون دانی ہووے مٹھا اوہ کوڑا کھارا پانی
 پھرن جس بول دے اوہ قدم چوہیر ہے باقی نہ ہووے ختم اوڈھیر

قدم سدا نہ چڑاتے نہ سوڑا کدے کھیری کدے طائف اجڑا

عادت شریف

گنبد ہی چال چلے تیر فدا نہ اکڑ کے جویں جسے سم گبار
زمیں پر قدم رکھے پوئے پوئے سجے کھسے نیکے تے نہ ڈوئے
بیان قلمت حضرت مع معجزات متعلق ہو دیا جو حضرت علیہ السلام
نبی دا قد نہ لماں نہ چھوٹا مناسب قد نہ پتلا نہ موٹا

معجزات

صفائے دے وچ اپا اوہ تھیں سے پچھاواں ظاہر اٹھیا نہ کسے

حکمت

بھلا اُس تن دا کیوں کر سایہ چومے لو لگے جتھے کھلوے

حکمت دیگر

منور بدن سی شیشے تھیں اجلا اندر دا نور باہر مارے سُندھ

معجزہ مع حکمت

لکھی اُس بدن دے نیڑے نہ آوے فرشتہ غیب چوری جھلاوے
اوہ دلبر گلبدن جس راہ چلے ہنے خوشبوئی باقی وچ محلے

ہے اسوار گھوڑے یا شتردا اوہ گویا بول اتنے تک نہ کروا

معجزہ

جیہڑے کھناں سرور ڈیرالائے اوہ رکھ او دوں کھیا پاش ہیاوے

عادت شریف

جیا تھیں پچو آہی طبع عالی کنواریاں کُریاں ناووں شرم والی
کدی حضرت اتوں کپڑا نہ لاہیا ہمیشہ تن پراہن وچ چھپایا
تورے و ہند اسی مٹھکا موسم گرم نہ کرے بدن ننگا صاحب شرم
عجب تاثیر اُس مٹھکے دی آہی نہ ستوری عطر وچ اتنی پانی

معجزہ

کوئی جے بدن پر پاک فطرہ لائے بدن اسدے وچوں خج شَبوی آوے
نہ ہووے دُور دھوئیاں عمر ساری ہسے اولاد وچ بھی فیض جاری
تر پہنچد برس دنیا دی حیاتی اچے باقی بدن وچ زور ذاتی
تمامی وال سردار بھی دے کالے چٹے نہ وہ تھیں دھیاں سمہا لے
ہسے تر و نجر کے سال سارے تے باقی وچ مدینے وہ گدا لے

لباس شریف

پیغمبری طبع پاکیزہ آہی
 بدن جامے دی رکھ دے ستھرائی
 دنے راتیں رکھن تن پاک جامہ
 نہ بھامے دینوں میلادیں عامہ
 چٹھی بہتی پوشاک آہی پیاری
 پہنی سی سُرخ رنگی اک دوداری
 سرگتے پگ کافوری سوٹا دے
 اندر ٹوپی مگر شملہ دودھا دے
 چٹھی پگ کھدا سی عالم داسرار
 کدے بدھی سیاہ کالی بھی ستار
 پیارہن سی بہت دینوں پیارا
 چٹاتے لہاں نیاں نیک سارا
 تلے تہ بند بھی ہووے برابر
 اوپر زیبا مین دی خوب چادر
 نہی داسبہ بدن نور علی نور
 سبھی خلقت چوں اللہ نوں منظور
 کیہے اصحاب آہے کرانوالے
 جنہاں بھروسہ ملے پیتے پیارے
 بیا ساقی تیرا انعام ہے عام
 مینوں بھی بخش دے اک وصلہ اجام
 تیری جے قدم بوسی ہووے حاصل
 میری بھی خان ہو مولادی واصل
 خاتمہ حلیہ مبارک

بحمد اللہ ایہ حلیہ ہو چکا تھم
 بنایا میں روایتاں ٹھوٹھ محکم
 لفظ تھوٹے تے مغنے بہتے
 رنگا رنگ معجزے لگن سیا

نبی دافض میرے پر جو آیا
 سمندر کو زے ڈے اغد سما یا
 رکھے جو یا داپہ حلیہ مبارک
 کمرے اس پر کرم اللہ تبارک
 نبی دی شکل نوں جو ناو سارے
 ملن اسفل بہشتاں ڈے چو بارے
 بیاسا قی بیاع عالم دے محبوب
 پلا دے جام ہو دے خاتمہ خوب

تینوں میں یاد کر کر دم گزاراں
 تیرا حلیہ مبارک ناو ساراں
 صَلَّی اللہ عَلَیْہِ وَاٰلِہٖ وَسَلَّم

ہدایت نامہ

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِیْمِ

ہدایت نامہ یاد دہیہ اپنی عینوں
 محبت و التبا جوش مارے
 رہے سجن نامہ دشمن یاد عینوں
 توڑے میں ڈوبا ہوا وچ گناہاں
 میں کتھوں جھیب لیاواں یا ر لائق
 جیٹھے منہ نال دلبرنوں پکاراں
 میری نا جھیب لائق بولنے دی
 میں سرتا پیراں تیکر گندہ منہ
 توں دلبر پاک تے پاکیزہ سب نام
 میں شیشے لے نوں دیواں صفائی
 جے تیر نام اسدے وچ سماوے
 ایہ اگے دل میرا قابل نہیں ہے
 کدراں دل نال دم دم یاد عینوں
 خیال ماسوا سارے و سارے
 محبت نامہ اپنی وچ کر شاد عینوں
 تیلر پڑوکر دم دم کیتا چالیاں
 اجیہا پاک منہ دلدار لائق
 سجن و نامہ لے دم گدراں
 تیری سایاں شنائیں تو نے دی
 گناہاں نال بھیریا ہویا بندہ
 میں کیٹھے منہ پکاراں صبح شام
 خیال غیر تھیں بالکل جدائی
 اندر باہر نوں پکینہ بناوے
 پتھرے لوہا ہے ایہ دل نہیں ہے

ہدایت کا سبب سے جلوہ گر ہے
 نہ اپنی موت نوں کر یاد روئے
 امیدیں لمبیاں وچ رہند اشاغل
 ایہ دل کالا گناہاں تھیں نہ دھڑکے
 ہزاراں حرمیں بیکار پوچھے
 خدا با جھوں جو ہوئے غیر خواہش
 جیڑے دل ہوں بفسانی ہوئیں
 جو کر بت نال ہوئے گندہ بھانڈا
 دسو سیکو کوئی اللہ دا محبوب
 جو اپنے رُوح دا کوزہ بناوے
 توجہ دم جو عیسے دا لگاوے
 متے مولا میرے گھر حیات پاوے
 میں پڑے نال رکھاں عمر ساری
 میں اس منہ تھیں گلے تے کوڑ بکاں
 میں اس منہ نال کردا سہری آور
 پراس بے درد نوں نا کجہ اثر ہے
 نہ مجلس و غلط تھیں تاثر ہوئے
 رہے ایسے سبب تو بہ تھیں غافل
 عبادت دل نہ آوے شوق کر کے
 کئی تنجانے اندر وار پوچھے
 او ہو بت جانے اصحاب دانش
 او نا منظور ہے مرشد تے تائیں
 کوئی دودھ اسدے وچ داننا پانڈا
 میرا باطن بناوے صاف تے خوب
 میرے اندر دی گندگی دھو سٹاوے
 کرامت کر مئے دلنوں جواوے
 میرے مولا دا نام اسوچ سماوے
 سبحن دا نام ددم نال جاری
 خدا دا اسم اعظم لے نہ سکاں
 کوئی منہ خاص ہوئے اسدی خاطر

اوہ ایسا خاص منہ دلدی کلی ہے
 ایہہ دلدا ذکر مخفی ہے ریا ہے
 زبانی ذکر اور کس سننا پاوے
 زبانی ذکر مجلساں مچ نہ ہووے
 زبانی ذکر و دم ہو نہ سکے
 زباں آواز تے حرفاں دی محتاج
 زبانی ذکر گندی جانہ ہووے
 زبانی ذکر گندے تن نہ لائق
 زبانی ذکر مردیاں بند ہووے
 زبانی ذکر دی تھوڑی ہے تاثیر
 ایہہ دل دا ذکر بے معلوم توڑے
 ایہہ دل دا ذکر روحاں نوں جگاوے
 ایہہ دل دا ذکر باطن شمع بالے
 کوئی لکھ وار ذکر آکھے زبانی
 ایہہ دولت مفت یا پر ہووے حاصل

جو ہر دم ذکر رہے مچ کھلی ہے
 ظہور عین نور کبریا ہے
 ایہہ قلبی ذکر سننے وچ نہ آوے
 رہے دل بایہ دل متوجہ اونوے
 ایہہ کروں دل کدے ہرگز نہ تھکے
 ایہہ دل پاوے چوپن سرور عروج
 ایہہ دل ہر جا گمہ ذکر وں کھلوے
 ایہہ دل مچ ذکر ہے ہر حال شائق
 ایہہ دل اسوقت بھی مچ شوق روئے
 ایہہ دل دا ذکر ہے جانوں تے اکسیر
 مرن ویلے پکریا ایہو لوڑے
 کلی کرمانی دلدی نوں ہساوے
 تے پھر چا پن ہووے ظاہر دواے
 نہیں اکوار دلدا ہوندا ثانی
 توجہ سپیر کامل باجہ مشکل

توں کے کلا بچے رہیں ملنا چاہیں
 اندر دے شوق دا گھوڑا بنا لے
 کوئی جاڈھوٹے کا مل مکمل
 نہ کجہ آواز تے نا حرفت ظاہر
 اندر دی دیگ کجی رہے اندر
 توجہ کر سیاہی دل وی مہو دے
 تیرا دل بے ہویا وچ ذکر جاری
 عبادت مل تیرا دل شوق کر سی
 نزع دے ویلے ایہاں رہی محکم
 خدا دی نظر وچ منظور ہو سیں
 جے تیغوں پر کامل نہ سنبھاپے
 بیڑے شاہ پور دے شہراک بریل ہے
 اوہ عالم ہے تے حافظ ہے ملی ہے
 پڑ ہاون وچ گذاری عمر ساری
 ہے مسجد دے اندر بیٹھا اوہی
 ایہی دل خلقت لوں اپنا شہا نہیں
 نہ راتیں لوں نہ دن ہم دوٹالے
 خدا دے ذکر وچ ترا جیسے دل
 کوئی ہرگز سنے نہ لفظ باہر
 اندر باہر ہو دے ذکر وچ منور
 خدا دل دل تیرا متوجہ ہو دے
 گناہاں تھیں تیغوں ہو سی بیزاری
 خدا دے خوف کوں نہت ڈیسی
 نہ چسپی جا کجہ شیطاں دا اُسد
 قبر وچ حشر وچ مسرور ہو سیں
 میں کی دس تیغوں اپاں آپے
 اوتھے اک مرد کامل داخل ہے
 خدا دے راہ وچ نا تب نہی ہے
 فقیری دا بھی وہ وہ فیض جاری
 کہے باجھوں ضرورت کے نہ بولے

جسے ظاہر امیری طور سارا
 عجب اک سیر یا رستہ بنایا
 کیا غاہر تے باطن اسدے حقے
 جدوں سنیاں میں اس حضرت پیغام
 جلی کیا بارگی دل شوق دی اک
 اوہ اللہ دا ولی مولا دا پیارا
 ہزاراں گنگیاں دل و جیوں دھوئے
 نہیں مچ یاد حق جاگن دا محتاج
 جاں خلقت جاگیاں سوئے دوالے
 جدوں اوہ خلق تھیں منہ کج کے سوئے
 جہنا مذی السی سوئے خواکے جاگ
 مویاں دھاغی قبران دلیاں تھیں
 میں اپنا آپ کیتا اس حوالے
 پیغمبر دی جو بیعت کیتی لوٹے
 عقیدے مال کپڑے اسدا دامن

اندر وچ عشق مولا دا پیارا
 فقیری نول امیری وچ چھپایا
 پیغمبر دا طر لقیہ سد ہا دے
 میرے دل دا گیا کل صبر و آرام
 رہی نایا دُنیا بھسل گیا جگ
 جدھر اُلفت تھیں کردا اک نظارا
 خدا دل ترا متوجہ ہوئے
 اوہ کیوں جاگے ہے اسدی خواب معراج
 پوشیدہ نور پاک اللہ دکھالے
 تجلی ظاہر ا دلبر دا سوئے
 انہا مذاقلب ہے اکسیر دی لاگ
 جو ادویئے نظر اک دیکھ لے بھی
 میرے ہا راسنے لکھ اگے جوالے
 اوہ کل عالم دلوں مکھ اپنا موڑے
 بناوے اپنے دین امیاں دا ضامن

اودہ آپے دین نیا وچ کپڑی سی جے اس پاوہ عقیدہ دل دوسری
 میں یا دی تیرا دامن ہے پھڑپڑا توہیں لانا کتے ہن ٹانگ اڑیا
 محبت شیری ہے ربدی محبت بھولا دل میریوں سب دے محبت
 محبت اولیا اللہ دی ہے دین
 محبت دہ محبت ربا آمین

لا اِلهَ اِلَّا اللهُ مُحَمَّدٌ رَّسُوْلُ اللهِ